

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. dubna 2018 v senátu složeném z Mgr. Petra Sedlaříka, předsedy senátu, a přísedících Emy Bolemantové a Jaroslavy Wallové **takto:**

Obžalovaní

E [REDACTED] F [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, trvale bytem [REDACTED], Kladno, adresa pro účely doručování: [REDACTED], Kladno,

T [REDACTED] S [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve Slaném, trvale bytem [REDACTED], adresa pro účely doručování: [REDACTED]
[REDACTED]

jsou vinni, že

v průběhu října roku 2016 v obci [REDACTED], okres Kladno, v místě jejího tehdejšího bydliště se záměrem se neoprávněně obohatit obž. F [REDACTED] vytvořila a následně ve spolupráci s obž. S [REDACTED] realizovala plán spočívající v neoprávněném sjednávání půjček v období od 12. 10. 2016 do 28. 2. 2017 k tíži jejího bývalého přítele a poškozeného P [REDACTED] R [REDACTED], a to tak, že poškozenému nepravdivě sdělila, že potřebuje jeho výpis z bankovního účtu České spořitelny, a. s., neboť si sama vzala půjčku, kterou potřebuje na jeho účet nechat vyplatit, čemuž P [REDACTED] R [REDACTED] vyhověl a výpis jí předal, přičemž z tohoto výpisu čerpala pro budoucí neoprávněné vyřízení úvěrových smluv informaci o výši příjmu a zaměstnavateli poškozeného, dále si bez vědomí P [REDACTED] R [REDACTED] vzala jeho osobní doklady přístupné v místě společného bydliště, a to občanský a řidičský průkaz, vyfotografovala si tyto doklady na svůj mobilní telefon, dále vytvořila za účelem úspěšné realizace sjednávání budoucích úvěrů e-mailovou schránku [REDACTED], poté, vědoma si toho, že ke sjednávání úvěrové smlouvy prostřednictvím telefonické komunikace k tíži svého

bývalého přítele potřebuje osobu mužského pohlaví, oslovila obž. S [REDACTED], kterému předala veškeré potřebné osobní údaje P [REDACTED] R [REDACTED] nutné k uzavření úvěrové smlouvy a požádala jej, aby jménem P [REDACTED] R [REDACTED] sjednával úvěrové smlouvy vždy v jí požadované výši, čemuž obž. S [REDACTED] s vědomím, že nejde o vůli poškozeného, vyhověl a:

1/ dne 12. 10. 2016 v obci Roztoky u Prahy v ulici Nádražní, okres Praha-západ, v baru Sin City uzavřel prostřednictvím telefonické komunikace ze svého mobilního telefonu č. [REDACTED] se společností Home Credit, a. s., úvěrovou smlouvu č. [REDACTED] s úvěrovým rámcem ve výši 160.000 Kč, přičemž do smlouvy uvedl nepravdivé údaje spočívající v tom, že se v celém procesu uzavírání úvěrové smlouvy neoprávněně vydával za P [REDACTED] R [REDACTED], sdělil jeho veškeré osobní údaje, údaje o zaměstnání, výši příjmu a počtu vyživovaných dětí, následně dne 14. 10. 2016 sám prostřednictvím telefonické komunikace na žádost operátorky opravil chybný údaj v úvěrové smlouvě a dne 17. 10. 2016 prostřednictvím internetové aplikace Správce financí vložil k úvěrové smlouvě za přítomnosti obž. F [REDACTED] kopie osobních dokladů P [REDACTED] R [REDACTED], čímž byl úvěr s konečnou platností schválen v nižším rozsahu a finanční prostředky ve výši 150.000,- Kč byly připsány ve prospěch bankovního účtu č. [REDACTED], které v plné výši užila obž. F [REDACTED] pro svou osobní potřebu, čímž oba obžalovaní společně způsobili škodu ve výši 150.000 Kč, společnosti Home Credit, a. s.,

2/ dne 30. 1. 2017 z restaurace v obci Zákolany, okres Kladno, se pokusil za přítomnosti obž. F [REDACTED] uzavřít z jejího mobilního telefonu č. [REDACTED] prostřednictvím telefonické komunikace se společností Československá obchodní banka, a. s., úvěrovou smlouvu s úvěrovým rámcem ve výši 70.000 Kč, přičemž v rámci sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje spočívající v tom, že se v celém procesu uzavírání úvěrové smlouvy neoprávněně vydával za P [REDACTED] R [REDACTED], sdělil jeho veškeré osobní údaje, údaje o zaměstnání a výši příjmu, přičemž poté, co mu bylo ze strany zaměstnance úvěrové společnosti sděleno, že úvěrovou smlouvu nelze podepsat elektronicky, ale pouze osobně s ověřením totožnosti, hovor byl z jeho strany bez dalšího ukončen, a úvěr tak nebyl schválen,

3/ dne 23. 2. 2017 z restaurace v obci Zákolany, okres Kladno, se pokusil za přítomnosti obž. F [REDACTED] uzavřít z jejího mobilního telefonu č. [REDACTED] prostřednictvím telefonické komunikace se společností Československá obchodní banka, a. s., úvěrovou smlouvu s úvěrovým rámcem ve výši 300.000 Kč, přičemž v rámci sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje spočívající v tom, že se v celém procesu uzavírání úvěrové smlouvy neoprávněně vydával za P [REDACTED] R [REDACTED], sdělil jeho veškeré osobní údaje, údaje o zaměstnání a výši příjmu, přičemž poté, co mu bylo ze strany zaměstnance úvěrové společnosti sděleno, že je třeba doložit potvrzení o výši pracovního příjmu přímo od zaměstnavatele, úvěr nebyl schválen, neboť takovýto doklad nebylo možno obstarat,

tím obžalovaní zamýšleli způsobit poškozeným subjektům celkovou škodu ve výši 530.000 Kč, což se jim podařilo uskutečnit co do částky 150.000 Kč,

tedy

obž. E [REDACTED] F [REDACTED]

úmyslně řídila, aby se jiný dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvede nepravdivé údaje a takovým činem způsobil značnou škodu, jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Suchá

obž. T ■■■ S ■■■

se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvede nepravdivé údaje a takovým činem způsobí značnou škodu, jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obž. E ■■■ F ■■■

organizátorství zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obž. T ■■■ S ■■■

zločin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzují

každý z obžalovaných dle § 211 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon těchto trestů podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se pošk. Home Credit, a. s., se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obž. S ■■■ jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení využil svého práva a nevyprávěl. Obž. F ■■■ vypovídala toliko v přípravném řízení, a proto byla v hlavním líčení její výpověď učiněná před policejními orgány dle § 207 odst. 2 tr. řádu čtena. Ke své trestné činnosti se doznala, popsala, že nepravdivě poškozeného informovala o tom, že potřebuje jeho výpis z účtu k zaslání peněz na jeho účet, které z úvěru ve výši 150 tis. Kč rovněž od poškozeného poté obdržela. Sama si opatřila i doklady poškozenému, vše pak předala obž. S ■■■, aby telefonicky sjednal úvěr u spol. Home Credit a následně i u spol. ČSOB. K tomu mu řekla, že poškozený o tom ví, jen se stydí si o úvěr volat.

Pošk. P ■■■ R ■■■ vypověděl, že si nikdy žádné peníze nepůjčoval, a když z dopisu, že má zaplatit dlužné splátky, zjistil, že je veden jako dlužník, oznámil věc policii. Byli s obžalovanou partneri, požádala jej o to, aby si v její prospěch vzal úvěr, protože sama si jej vzít nemohla, jelikož neměla stálé zaměstnání. Poškozený vzetí úvěru odmítl a poté, co zjistil, že si obžalovaná od jeho 70letého strýce bez smlouvy půjčila 100 tis. Kč, rozešel se s ní (sám jí půjčil už dříve 50

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Suchá

tis. Kč, aby neměla potíže v práci, z nichž 20 tis. Kč mu obžalovaná vrátila z úvěru od spol. Home Credit). Své doklady má poškozený doma volně uloženy, obžalovaná jej i žádala o výpis z účtu, který jí dal před úvěrem i po jeho realizaci spolu s došlými penězi. V hlasu na záznamech telefonátů, jimiž bylo žádáno o úvěry, poznal poškozený obž. S [REDACTED].

Krom uvedených výpovědí měl soud při tvorbě svých závěrů k dispozici i následující věcné (CD, DVD se záznamy telefonických žádostí o úvěr) a listinné důkazy.

Ze zpráv společností Home Credit a ČSOB soud zjistil, že došlo k žádostem o úvěr v rozsahu, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku, s tím, že ve výši 150 tis. Kč byl úvěr společností Home Credit i schválen a peníze vyplaceny na účet pošk. R [REDACTED]. Na tento úvěr byly zaplacený i tři splátky. Uzavření úvěru je patrné též ze smlouvy ze dne 17. 10. 2016, v níž jako dlužník figuruje pošk. R [REDACTED], jehož občanský a řidičský průkaz i výpis z účtu tvořily součást podkladové dokumentace při schvalování úvěru. Ten byl také dle výzvy ze dne 7. 4. 2017 upomínán o zaplacení dlužných částek ve výši 14.676 Kč ke dni 6. 4. 2017, a to na adres v Roztokách u Prahy, Nádražní ul. (herna Sin City). Z výpisu z účtu poškozeného vyplynulo, že dne 18. 10. 2016 na něj bylo připsáno 150 tis. Kč od spol. Home Credit a tatáž částka byla dne 20. 10. 2016 vybrána na pokladně v hotovosti.

Ze zpráv sdružení Solus je patrné, že poškozený, na rozdíl od obžalovaných, není evidován v registru nespolehlivých spotřebitelů.

Ze záznamů telefonických hovorů učiněných jak se zástupci spol. Home Credit, tak spol. ČSOB, je patrné, že volající při žádostech o úvěry uváděl údaje pošk. R [REDACTED]. Konkrétněji pak dne 30. 1. 2017 volající při zjištění, že smlouvu bude uzavírat s kurýrem úvěrového poskytovatele, nikoli dálkově, operátorce sdělil, že „na kurýrovi to vždycky ztroskotá“, načež na otázku operátorky, jaká je tedy kontaktní adresa, žadatel o úvěr zavěsil telefon a na zpětné volání byla v provozu již jen hlasová schránka žadatele. Obdobně dne 28. 2. 2017 volající žadatel operátorovi uváděl, že nemůže dodat potvrzení o příjmech od zaměstnavatele, protože „účetní má týden dovolenou“, a snažil se uplatnit již stávající listinné podklady, jimiž už disponoval.

K osobám obžalovaných soud dále z opisu z evidence Rejstříku trestů zjistil, že dosud nebyli soudem trestáni. Obžalovaná nemá evidován ani žádný přestupek, zatímco obžalovaný byl v r. 2017 sankcionován za majetkový přestupek.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obou obžalovaných byla prokázána, aniž bylo namísto dokazování doplňovat o obhajobou nadnesenou zprávu spol. ČSOB, zda na základě telefonických údajů byla v tomto případě možnost poskytnutí úvěru. Z již nashromážděných důkazů, předně záznamů telefonických hovorů, je zřejmé, že přesně k tomuto cíli činnost jak volajícího žadatele o úvěr, tak společnosti, za níž vystupovala telefonní operátorka, jasně směřovala. Doplnění dokazování by tak bylo za této situace nadbytečné a řízení by nepředloženo prodlužovalo.

Obž. F [REDACTED] se totiž k trestné činnosti doznala a usvědčena byla dále výpovědí pošk. R [REDACTED]. Ten popsal, že právě ona jej oslovila, aby si vzal úvěr v její prospěch, což poté evidentně realizovala v kooperaci s obž. S [REDACTED]. Vyžádala si od poškozeného i výpis z účtu, z něhož načerpala některé podstatné údaje pro učinění žádosti. Ostatně i zodpovězení otázky *Qui bono* jednoznačně ukazuje na obžalovanou, která peníze ve výši 150 tis. Kč, jak ji potvrzuje i výpis z účtu poškozeného, převzala, a měla tedy potřebu zisku vyšší hotovosti, což zapadá i do snahy získat obohacení z dalších (neúspěšně) vyjednávaných úvěrů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Suchá

Týmiž důkazy, vč. usvědčující výpovědi spoluobžalované, jež potvrdila, že telefonáty s žádostmi o úvěr činil v její přítomnosti právě obž. S [REDACTED], byl usvědčen i obžalovaný. Krom toho soud vycházel z hlasové shody žadatele o úvěr s projevy obžalovaného v rámci jednacích dní, byť věcné vyjádření obžalovaný nečinil. Zde je ovšem nutno nad rámec popsaného k námitce obhajoby dodat, že soud nemohl akceptovat linii obhajoby spočívající v tom, že obžalovaný byl přesvědčen, že jedná za poškozeného a s jeho vědomím. V tomto ohledu nezůstává problematika jen v rovině úvah, jak naznačovala obhajoba, ale obžalovaný byl usvědčen hmatatelným, konkrétním způsobem. Byť se jej snažila vyvinít i obž. F [REDACTED], soud na základě ostatních výstupů z dokazování považuje tuto část její výpovědi za účelovou, aby se zastala kamaráda, jehož do celé nepříznivé situace sama přivedla. Krom výpovědi poškozeného, jenž ještě pro dobu ledna 2017 uvedl, že s obžalovanou byli jako partneři – a současně že vídal obž. S [REDACTED] až do rozchodu s obžalovanou – vypověděl, že se o jakýchkoli úvěrech s obž. S [REDACTED] vůbec nebavili (což je nanejvýš nepravděpodobné, pokud by obžalovaný poškozenému vycházel vstříc a zastupoval jej při komunikaci s úvěrovými společnostmi), měl soud k dispozici nahrávky oněch žádostí. Z nich je nanejvýš viditelné, že obž. S [REDACTED] setrvale udával připravené údaje vážící se k osobě poškozeného, nicméně jakmile došlo k nepředpokládané situaci, operátorkám uváděl takové věci, resp. choval se takovým způsobem, že jediným logickým interpretačním východiskem je to, že vědomě uváděl nepravdivé údaje. Neboť dostal-li se do stavu, že úvěrová společnost nekompromisně trvala na podpisu smlouvy za přítomnosti jejího zaměstnance, který by tím pádem ihned odhalil neshodu v osobě spolukoherenta, po počáteční smyšlence, že na kurýrovi vždy ztroskotá uzavírání smlouvy (což je situace, která se skutečného P [REDACTED] R [REDACTED] naprosto netýká), ukončil uprostřed hovoru sjednávání smlouvy a vypnul telefon, aby ani nemohl být zpětně kontaktován, což se skutečně operátorce nepodařilo, přestože mu ihned volala zpět. Jindy obžalovaný zjistil, že si nevystačí s výpisem z účtu coby potvrzením o relevanci příjmu P [REDACTED] R [REDACTED], a tak vymýšlel před operátorkou verzi o nemocném účetním, a zároveň se jí snažil i nadále podsunout variantu nevyžadující součinnost skutečného P [REDACTED] R [REDACTED] – kontaktovat zaměstnavatele, aby mu vystavil potvrzení o zaměstnání, které nebylo k dispozici prostřednictvím obžalované.

Podstatné na základě těchto skutečností je, že záznamy telefonátů zachycují, jak obž. S [REDACTED] překrucoval skutečnost či chabě improvizoval v podobě ukončení probíhajícího hovoru, a to přesně v okamžicích, kdy reálně hrozilo odhalení záměny osoby žadatele. Neboli o podvodném jednání dosti dobře věděl, jelikož jinak by reagoval tak, že požadované nedostatky v podkladové dokumentaci odstraní dle požadavků poskytovatele úvěru – a za tím účelem bezelstně oslovil poškozeného, aby požadované doklady obstaral. Takto by totiž jednala osoba, která zastupuje stýdícího se přítele, zatímco obžalovaný doslova lhal např. o účetním a jeho momentální dovolené.

Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného jako pokračující (§ 116 tr. zákoníku) trestný čin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož obžalovaný uváděl v několika krátce po sobě následujících případech mezi říjnem 2016 a únorem 2017 nepravdivé údaje ve snaze získat na úvěrech částku ve výši 530 tis. Kč, což se mu podařilo co do částky 150 tis. Kč. Jeho jednání tedy směřovalo k tomu, že způsobí tzv. značnou škodu, která dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku činí nejméně 500 tis. Kč, přičemž ve vztahu k tomuto znaku kvalifikované skutkové podstaty se jeho jednání dostalo jen do stádia pokusu právě proto, že zvěšiny ve své snaze získat peníze na základě lživých údajů o osobě žadatele o úvěr neuspěl. Přesto se jednalo ve všech případech o reálnou snahu o realizaci trestného záměru, obžalovaný činil již jasně identifikovatelné kroky k dokonání trestného činu, oslovil úvěrovou společnost, byl vybaven nepravdivými údaji, sděloval je, dožadoval se uzavření smluvního vztahu a na to navazující výplaty peněz. Nelze tedy uvažovat o tom, že by všechna

jednání ve dnech 12. 10. 2016, 30. 1. 2017 a 23. 2. 2017 nebyla ve vztahu předpokládaném v § 116 tr. zákoníku a že by se nejednalo o dílčí útoky jednoho pokračujícího trestného činu.

Oproti podané obžalobě soud právně nekvalifikoval jednání obžalovaných též ve smyslu § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy dle přesvědčení soudu ze znaků skutkové podstaty poškození cizích práv chybí naplnění znaku způsobení *vážné* újmy na právech jiné osoby jejím uvedením v omyl. Nelze pochybovat, že újma jako taková nastala, neboť poškozený byl ze strany spol. Home Credit bezdůvodně osloven v pozici dlužníka a vyzýván, aby platil finanční závazek jiné osoby. Nicméně je třeba též zohlednit, že poškozený vypověděl, že si nikdy žádné půjčky sám nebral a ani se k tomu nechystá, jednání obžalovaných jej nikterak nezasáhlo, výdaje s ním spojené neměl. I ze zprávy sdružení SOLUS je vidno, že k zápisu mezi nespolehlivé dlužníky, tedy ke zhoršení přístupu poškozeného k úvěrovým produktům, nedošlo. Vzhledem k těmto skutečnostem, zejm. při absenci jakýchkoli negativních dopadů na poškozeného, soud nemohl o újmě způsobené poškozenému uvažovat jako o újmě vážné ve smyslu § 181 tr. zákoníku.

Obžalovaná se pak dopustila organizátorství trestného činu úvěrového podvodu dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož úmyslně řídila činnost obž. S. [REDAKCE] – učinila ty nejpodstatnější kroky k tomu, aby obžalovaný mohl s úvěrovou společností již jen komunikovat po telefonu: obstarala výpis z účtu, zajistila platební místo, pořídila dva identifikační dokumenty poškozeného, jakož i další údaje (např. ohledně zaměstnavatele) potřebné pro sjednání úvěru. To vše pak předala obž. S. [REDAKCE], jemuž asistovala i ve fázi komunikační (např. nahrávání podkladů do systému úvěrové společnosti). Třebaže tedy ona sama nejednala s úvěrovými společnostmi, řídila jednání přímého pachatele dané trestné činnosti, za niž coby organizátorka odpovídá v týchž intencích jako obž. S. [REDAKCE].

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaným, již porušili společenský zájem na ochraně majetku, společně polehčuje jejich trestní bezúhonnost a fakt, že hrozící škoda sotva překročila hranici kvalifikačního momentu uvedeného v § 211 odst. 5 písm. c) tr. zákoníku. Trestný záměr nebyl dokonán, odpovědnost obžalovaní nesou „toliko“ za pokus uvedeného zločinu a za způsobení faktické škody ve výši 150 tis. Kč, která již byla v malé části i nahrazena.

Obžalované přitěžuje, že jednala ke škodě osoby blízké, obžalovanému přitěžuje fakt, že ve sledované době nešlo o jeho jediný konflikt se zákonem, neboť se dopustil i majetkového přestupku.

Po zhodnocení významu uvedených přitěžujících a polehčujících okolností pak soud seznal, že okolnosti případu obžalovaným spíše prospívají, a proto soud uzavřel, že je možno uložit jim ještě výchovně zaměřený trest, a to trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, jíž byli oba dosud trestně bezúhonní obžalovaní ohroženi. Současně je možno dvouletý trest ještě podmíněně odložit na relativně kratší zkušební dobu, v tomto případě 2,5 roku – tedy ještě v dolní polovině zákonného rozpětí. To proto, že osoby obžalovaných nejsou zatíženy břemenem tendence k trestnému jednání a urgencye sledování jejich chování po právní moci rozsudku není silnější.

Společnost Home Credit neoznačila toho, po kom požaduje náhradu způsobené škody, a soud nemůže nahrazovat projevy její vůle vlastní iniciativou. Už protože není zřejmé, na kterém z obžalovaných, či zda na obou z nich, tato společnost uplatňuje svůj nárok na náhradu škody, soud ji dle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, kde bude moci své nároky případně uplatňovat v souladu se zákonnými požadavky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Suchá

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno dne 17. dubna 2018

Mgr. Petr Sedlařík, v.r.
předseda senátu